Ömür/ çizgilerden ve tek bir noktadan oluşur/// Bütün noktaları kaldıran şeyse deliliktir/// Nokta yok bu kitapta/ virgül bile yok/// Sadece çizgi var/ sonsuzluğa doğru uzayıp giden paralel ve eğri çizgiler/// Delilikle oluşan/öpüşen insanlar için yazdım/// Delilik mi/ ölüm mü deseler ölümü seçecek bir korkak olduğum için yazdım/// Oysa delilere ölüm yoktu/// Her akıllı insan deliremez ama her deli bir noktada herkesten akıllıdır/ bu bilinsin diye yazdım///

/Delilikle Öpüşmek/ delilere bir saygı duruşudur///

Öyleyse bu eser/ geçmişten bugüne dek dünya üzerinde konaklamış bütün delilere ithafımdır///

Dağdan dağa sıçrayıp gezen bir hüzün yaklaşmakta/// İçim çürüyor ve konuşabileceğim kimse kalmadı/// Tıpkı sonbahardaki yazı görüp geçirmiş yapraklar gibi gözden çıkarıldım/// Sıradan ve sıkı bir teskin sarılışına ihtiyacım var/// Başımı derdime yaslamışım/ derdim başıma göz koymuş/// Tek başına bir başım/// Gövdesiz/// Kopuk/// Bir damla kanı akmamış ama ölmemiş de/// Dizlerindeyim/ kıpırdasan düşerim/// Kıpırdama/// Sus/// İnsan bazen susmayı da özlüyor///

Alkışlar paklıyor şarlatanların yüzlerini/// Kirli sanılanlar alkışlanmayanlardır/// Kırk yıllık maskem düştü/// Yaşıyor olmam kimsenin kârına değil/// Ölüm değil meselem/// Şanlı bir delirme sessizliği içindeyim///

Delirdim///

Düpedüz delirdim///

Yokuşa sürecek tek teselli işitmeden///

Peki beni bu noktaya ne taşıdı/// Bir deliyi delirmeden dinleyecek kadar akıllı mısın/// Akıllılık mı delilik mi sonsuzdur/ sorgulayalım mı/// Herkes eteğindeki rengârenk taşları yuvarlasın aşağı/// Bakalım hangi taş daha sert/ hangi sertlik daim sabit ve hangimiz delirebiliriz/ hangimiz akıllıydık///

Ben Deniz Ömür/// Herkes DÖ diye kısaltır/// Doktor DÖ/// Profesör DÖ/// Bu kısaltma birbirinden bağımsız iki nokta ile yapılır/// DÖ kendimi aptal iki noktadan ibaret hissettirir/// Bütün noktalar bana küçülmeyi hatırlatır/// Sevmem/// Noktaları sevmememde derin nedenler var/// Endişe etme/ gerektikçe anlatacağım hatta gereksizce anlayacaksın beni///

Aslında kuşların dilini anlasam bana yeterdi/// Bir tek aptallar kendi kendini öpen ahmakları önemser ve sadece deliler kendilerinden çok severler bir diğerini///

Ah bari DÖ/nün koyun sürüleri gibi intizamlı/ zavallı noktaları da biraz meczuplaşsaydı/// İki nokta üst üsteyken devam bildirir/// Yanımda nokta bile sadece kısaltmaya yarıyor beni/// D ile Ö/nün hemen dibinde teker önün-

deki taş gibi duruyor noktalar ve noktalar tamam oldum diyen her cümlenin yüreğine oturmuş taştır/// Noktalardan nefret ettiğimi daha evvel söylemiş miydim///

Kaplumbağaya da benziyor/ adım ve soyadımın civarındaki noktalar/// Eskiler kaplumbağa ile dünya arasında bağlantı kurarlarmış/// Kubbe şeklindeki hafif kabuğunun göğe/ ılıcak karın kabuğunun ise yeryüzüne benzediğini söylerlermiş/// Aynı zamanda kar inince açlığa boyun eğip bekleyişi sabrı/ yavaş hareket etse de menziline ulaşması sebatı/ başını tehlike anında süratle saklayışı temkini anlatırmış/// Kaplumbağanın sırt kabuğundaki işaretler bazı yıldızları/ sol gözü güneşi/ sağ gözü ayı temsil edermiş/// Ö/nün yanındaki nokta ayı D/nin yanındaki nokta güneşi izlesin ben ölünceye dek///

İki nokta daha birçok şey anlatıyor bana///

Hayat sana ne öğretti sevgilim/// Ölçelim/// Cesaretin var mı elimi bırakmadan delirme hikâyemi dinlemeye/// Ben taze bir deli profesörüyüm/// Aptal iri kulaklarımı kıvırcık saçlarımla kapatmak isteğim tüm ömür sürdü/// Şarkıları sonuna dek dinlemem/// Tanrı/ya inandığım anlarda bile çoğu kez samimiyetsizim/// Derin bir insan olmak için yıllarca okudum/// Gözlerim bozuk/ göz kapaklarım etlidir/// Boynumda patlamayı bekler gibi kabarmış enine üç çizgi var/// Burnum kemerli olmasına rağmen yüzümdeki tek güzel detaydır///

Kaderin DÖ tarafından öldürülmek olabilir mi/// Kader/ aklına gelmeyen şeyin bir gün senin gayretin dışında başına gelivermesi sanki/// Ağladığın bir mevzuya gülme süren kısaldıkça kaderi anlamaya başlıyorsun demektir/// Ben kaderi de henüz tam çözemedim/// Herkes gibi merak ediyorsun hiç intihar etmeyi denedim mi/// Sabırlı ol/// Anlatacağım tek tek/// Sen de görsen keşke/// Keşke görebildiğim ne varsa benim gördüğüm şekilde görebilsen///

Şunu aklında iyi tut/ en esaslı intikam sadece izlemektir/// Hâlbuki diğer yandan cinayet için güzel bir gün bugün///

Ben kolları poyraza açılmış kuru bir kavak ağacıyım/// Sen güya heykeltıraş ve şairdin/// Kendinden başka kimseye değer vermeyen çirkin ve hafif meşrep bir yosma tabiatına sahipsin/// Yazdığın şiirler birbirine sürten metaller gibi sesler çıkarır/// Kulaklara dahi zarar/// Tek üslup kıvrılışı olmadığı gibi ahenge de tesadüf edeceğimizi sanmamalıyız/// İşte şiir dediklerinden bir cümle///

//Tırım tır acının rengi sarımtıraktır///

Attığım kahkahaları işitsen keşke/// Delilik bir benlik uyanışıdır ve tercih edilmişse salt bir erdemdir/ bu nedenle seninle ilgili akıllılık zamanımda öğrendiğim sövgüleri kullanacak değilim/// Bihuş şair/// Biri hariç olmak üzere/ âdeta dışkılar gibi şekillendirdiğin o donuk bakışlı gerzek heykellerin/ inanılmaz derecede birbirine benzeyen yamuk detaylarla dolu/// Her biri diğerinin aynısı///

Senelerce cılız bir asalak gibi kanımı emdin/// Nefretimi ustalıkla kazandın/// Şimdi yan odada yanındaki DÖ de senden nefret ediyor mudur bazen/// Bir namussuzu sadece bir karaktersiz sevebilir/// Peki seni neden sevdim/// Eminim uzun zamandır aldatıyordun beni/// Ben ki insan psikolojisi üzerine ömür tüketmişken bir ucubeyi nasıl çözemedim/// Kendimden usandım/// Sana her şeyi en baştan anlatmam lazım/// Seni en yakın dostum gibi görsem sorun olur mu/// Peki benimle dost olmak isteyen olur mu///

Ben Deniz Ömür/ özet bir karakterim/ DÖ///

Adımı söylemiş miydim/// Biliyor musun âşık bir kalbin varsa ona kırıldığında iyileşmeyi mükemmel dipnotlarla öğret/ çünkü herkes kırılır///

Konuşurken dudak kenarlarında tükürükler köpürdüğü için seni öpmekten hep tiksindim/// Beni aldatıyorsun///

İnanılır şey değil/// Şeytan diyor ki diyeli beri şeytanın dilini mi öğrendim acaba/// Fahişe ruhlu parçalanmış leş///

Düşüyorum///

Benim düşüşüm böyle başladı///

Hâlâ devam eden bir tükeniş/// Sen okudukça düşmeye devam edeceğim/// Düşüşün en tatlı yanı diptir/// Kesilme/// Kırılma/// Bitiş/// Benim toplanacağım hatta teslim olacağım nokta delirmek/// Hayat/ bir olan bir de olacak olandır/// Olacak olanı umursamazsak mutluluk hep kalır/// Artık sen ve ben/ bir tek beyin gibi düşünebilir miyiz/// Bana hak verebilir misin/// Istırabımı sahiplenmeye razı mısın///

Bazı nedenler hep aynı sonuca götürür/// Namussuzların yer altına gidişi yeryüzündekiler için ne güzel bir aydınlanma ve yenilenme/// Peki sence nasıl öldüreceğim seni/// Silah mı/ bıçak mı ya da yakıp çatır çatır hem ben de içerideyken///

Öldürdüm mü///

Aklım başımda mı///

Bir de şuna cevap ver/// Sen hiç insan öldürdün mü/// Kolay değil gerçekten/ son nefesini veren kişinin katilini izleyişi/// Yok yok bu hiç adil değil/// Son nefesinde en aşağılık kişi bile sevdiğini görmeli/// Demek ki sizi birlikte öldürdüm/// Birbirinize bakarak öldünüz/// Öldünüz mü/// Öldürdüm mü/// Ben ince ruhlu biriyim/// Gecenin ayazında kanat çırpmaların manası yokluğa sürüklenmektir/// Belki de seni öldürmedim/// Gerçeklik alanımı da aklım gibi kaybetmek üzereyim///

Önce gücümü toplamalıyım/// Ferah bir esintide acı bir kahve yudumlar gibi her nefeste sadeleşmeliyim/// En şeffaf hâliyle görmelisin benliğimi/// Yoksa bana tahammülün güçleşir/// Bunu bil/// Hayat boyu hep çalıştım/// Her gün ziyadeleşen çalışmama eş değer olarak daha az sosyal/ daha az hayalperest/ daha az sevdalı/

daha az mütebessim oldum/// Diğer yandan görüştüğüm delilerle dolmaya başladı ruhum/// Her deliden farklı renkte ve ağırlıkta iri parçalar kopardım///

Biliyorsun ki benim çalışma alanım delilerdir/// Delilere hatta delirmeye olan yatkınlığım seni hep huzursuz ederdi/// Eşim/ deyince sonuca varmayan kavgalardan birine daha başlardık değil mi/// Neymiş efendim /sevgilim/ demeliymişim/// Diyeceğim ama sen asla duyamayacaksın/// Sırf sen duymak istiyorsun diye bir kez dahi sevgilim demedim/// Sana ne zaman isminle hitap etsem ta ciğerlerime dek alazlanmış bir haz yoluverir aşka bağlandığım kuru damarlarımı/// Artık kalbimi görebiliyorsun/// Boşluk/// Aç ve naçar bir maneviyat/// Sarılmamış onlarca yaradan aynı anda fışkıran dem ve tabii varoluş gizeminin kelamları önüne yığdığım nice fani teferruat/// Bak işte bu kadarım///

Bir gömlek/ az sonra kopardığım tüm parçaları birleyeceğim bir başlangıç/ bitiş///

İçinde ne var herkes bilmeli/ iyice bilmeli///

Gömleğin içi/ deli gömleğinin içi///

Otuz dokuz seçkin parça///

Tam otuz dokuz///

Ne eksik ne fazla///

Otuz dokuz///

Kırka bir kaldı///

Kırkıncı benim///

Beyaz gömleğin içindeki yüzlerce kasetten otuz dokuz tanesini seçtim/// O parçalar inip çıktı mazime ve o parçaların vücuduma ait uzuvlar olduğu konusunda yemin edebilirim/// Kişi önce kâinattaki her bireyle eş değer olduğu mekâna uzanmalı/// O mekân bende delilik/// Ardından mis kokular yaymalı özünden yani nice enfes koku/ faniliğin ötesinden aşmalı/// Her şey akıl dedikleri hezeyan yüzünden///

Akıldan sıyrılacağım///

Maziden kopardığım parçalarla bugüne yeniden dönmeli/ Tanrı/ya süzülmenin bir yolunu keşfetmeliyim/// Tanrı secdeyi sever/// İşte o yere kapaklanış noktasında en iç acıtan beklentiyle sınırlarımdan yükselmeliyim/// Sonra oturmalı ve huzurdan kalbim duracakmış gibi heyecanlanıp sakinleşmeyi beklemeliyim/// En güzel kelamların Tanrı/sına kendi ifadesiyle seslenmeliyim/// Bu enfes ziyafetten öte durmamalı/ duraksamamalıyım///

Bir/ iki/ üç///

Bir/ iki///

Kaç kere ise elzem olan yinelemeliyim tefekkür hareketini/// Sonra ellerimi semaya açmalıyım/// İyi ki inananlardanım demeliyim önce ve inanacak bir yürek taşıyabildiğim için ayrıcalıklı hissetmeliyim kendimi/// Cezbeye tutulmalı icabında hıçkıra hıçkıra ağlamalıyım/// Katiller ağlarken nasıl hisseder/// Öldürmesem ölmeyecekti gibi mi/// Ben yeryüzündeki bunca albenili rengin hangisini temsile gönderildim/// Ölüm vaktinin o kısa anına bir ezgi dokunmalı/// Armoni ve dahi ince bir hiçlik geçmeli açılmamış dudaklardan/// Ölürken kulaklarımda sevebileceğim birinin sesi kalmalı///

Ölüm///

Seni ve yan odada sakladığın sevgilini öldürmeliyim/// Henüz tam güzelleşmemiş ruhuma dikmeliyim gözlerimi herkesten evvel/// Terütaze güzellik dinmeden dinlemeliyim derin yaraların sızılarını/// Derinliğin kat sayılarına inmeliyim/// Aslında her şey çözülmüş bir problemin sağlamasını yapmak kadar kolay/// Yürek duracak bunda tereddüt yok/// O hâlde neden hep şüphedeyim///

Karanlığın çözümü///

Kapat gözlerini///

Aç///

Sen çözdün karanlığı tek bir hamlede/// Benim karanlığım sürüyor/// Gözlerimi açamıyorum/// Ahhhhhhh birine danışacak gücüm olsa şimdi/// Aydınlığa küfredenler hep gözleri kapalı bekleyenler/// Nice kötü olsan da gel demiş âlim/// Peki bir çağıran yoksa nereye gitmeli/// Gençlik sermayesi ırkın/ kanın/ örfün ötesinde bir hedefe yönelmedikçe farkım var mı yeni imal edilmiş porselen kulplu/ oval bir bardaktan/// Kanlarını akıttım mı/// Sürüp gidiyor hakkımdaki konuşmalar///

//Çok garip///

//Ne oldu/ ne bitti kimseye anlatmamış///

//Sorma sorma öyle nasıl da gizlemiş iç dünyasını///

//Gölgesiz adlı arkadaşları hakkındaki raporu da okudun mu///

//Evet ama nasıl delirmiş///

//Bir daha buradan çıkamaz diyor doktorlar///

//Koskoca DÖ/ deliliğin her hâlini çözmüş biri/// Vayyy be/// Ne oldum demeyeceksin///

//Yazık gerçekten///

//Öyle///

//Delirmesi inanılır gibi değil///

//Yazık///

Kime yazık/// Aman Tanrı/m aklım galiba tamamen gitti/// Bu hep beklediğim şahane haber/// Delirmenin hafifliği ile tüm vücudum bitkin/// Damarlarımdan kanım çekiliyor/// Tatlı bir hâlsizlik/// Ayaklarım ses duvarlarına çarpıyor/ titreşiyor kaslarım/// Bir kaza ya da bir cinayet/// Adı nedir tam bilmiyorum/// Bir ekranın kayarak kaybolması gibi hafızam/// Çizilerek yok oluyorum/// Delilik aşkının rengine boyanıyorum/// Gri///

Sen hayli yabancısın///

Beni anlamanın cennet elbisesi giymeni sağlayacağına inanma///

Beni anlamak Yezid/in alevli paçavralarına çırılçıplakken maruz kalmaktır///

Bırak anlamaya çalışma/ taşın bile en derinine tesir etmiş keşişleme süzen çatlakları var///

Kırk yaşına basmış biri olarak öğrendim ki insan olmak tek başına bir değer değildir/ değeri oluşturan parçalardan sadece birisidir/// Parçalarının çeşitliliği kadar sorumlusun hayattan ve her parçan bir gün olgunlaştığını savunacak/// Ölüm tecrübe edilemez/// Yaşanır ve biter/// İşte delirmek tam olarak böyleymiş///

Başıma gelen her şeyden sen sorumlusun///

Ahhhhhhh sevgilim///

Yok yok abarttım///

Şimdi aklımı ölüm döşeğine sermişken eriye eriye tükenişimi izle istiyorum///

Tek tipe bürünmüş yolsuz bir âşığım ben///

Yolum sanaydı sevgilim///

Yolun sonuydun///

Argoydu dilin/ küfürlüydün///

Hakikati tüm çıplaklığı ile göremiyorum şu an/// Ne yalan ne gerçek/ hepsi siliniyor///

Sen acılarımın yapıcısı oldun/// Bu yüzden de taşıyıcısıydın verdiğim eziyetin///

Dünya dev bir mezarlık///

İnsanların kalbi dev bir mezarlık///

Çürümüş cesetlerle dolu hepimizin içi///

Unuttuklarımızla///

Ben artık ileri düzeyde bir delilik peşindeyim sevgilim/// Kalıcılık nedir/// Ne yaman çelişkidir değil mi zalim gider iftirası kalır/// O iftiraya inananlar daha zalimdir/// Zulüm biter/ iftira unutulur/ mazlum konuşmaya başlar/// Mazlumlar vaktinden çok geç konuşanlardır///

Aklım hepten karıştı/// Az evvel tüm bağlantılarımın koptuğunu sanıyorum/// Evet sevgilim/ sen yan odadayken bu otuz dokuz kasetteki beni anlatan kısımları son kez tekrar dinleyeceğim/// Sonra sen biteceksin/// Biz bitecek/// Ben delirmiş olacağım ve kurtulacağım daralmış düşünce kanallarımda yüzmekten/// Otuz dokuz kâğıt kesiği yaramla kötülüğün azına niyetliyim/// İlk kasetle başlayacağız///

Birinci Deli

Otuz dokuz yaş/// K/// Delilik alameti her yağmurda garip kelimeler ederek dilek ağacına renkli çaputlar bağlaması/// Eylemde gaye yağmurlu bir havada giden sevgilisinin dönmesini sağlamak/// Delirme nedeni ayrılık acısı///

Kaset Çözümünden Bir Kesit

Deli //Hele bir tas şerbet ver efendi/ hayatımız tatlansın///
Profesör //Tatsız mı hayatın///
Deli //Tat dilde değildir///
Profesör //Nerdedir///
Deli //Tadı ararken acıyı buldum/ şimşeği hep göktedir sanma/ ağaçlara asıyorum ben buluttan dualarımı/ elbette yağacaklar///
Profesör //Nasıl///
Deli //Ayrılık acısı en tesirli lezzettir/ şimşek en çok sevdiğimin gözlerinde çakmakta/// Acı da şimşek de habersizken kavurur/ enikonu bir dilek kadardır birikmişin///
Profesör //Hiçbir şey anlamıyorum///
Deli //Dinlemek ister misin///
Profesör //Gücüm yetmeyebilir///

Hep farklı bir yönü olmalı insanın/// Ne yöne dönse hep o farklı yönü görünmeli/// Dürüst değilimdir bilirsin/// Saklarım/// Hep saklarım ben kopardıklarımı/// Farklı yönüm sadece yığmak/// Kalbimdeki o öfke yığınını deşecek kabiliyetin olsaydı keşke birazcık ya da isteğin/// Neyse çok geç artık fakat yaşadıklarıma tek neden sen değilsin sevgilim/// Seni tanıdığım gün gökyüzü tam gri değildi/// Hepimiz yaşamak isteriz doğru mu/// Herkesin grisine mavi karışmış/// Ölürken bile yeni bir yaşam umuduyla doluyuz sevgilim/// Bak sevgilim diyorum işte/// Zor değilmiş///

Yooo çok zor///

Boğazımda bir hançer hissediyorum/// Değerli cevherleri yuvalarından düşmüş küçücük bir hançer/// Yırtıp dışarı çıkacak gırtlağımı/// Delirmek bu/// Ölmekten daha kaliteli değil ama yaşamaktan daha eğlenceli olduğu kesin/// Biyolojik çeşitlilik nasıl tabiat dengesiyse içinde bulunduğum hâl de insanî bir dengeden ibaret///

Hançer/ oyuk ve ölüm///

Delirmek///

Delirmenin en kötü yanı delirdiğini sadece akıllıların fark edebilmesi/// İşte buna bir çözüm bulamayacağım/// Yani zemine çarpınca/ bitince/ kırılınca bunu bana kim söyleyecek/// Delilik artık hayatımdaki en büyük teçhizatım olmak üzere/// Sona yaklaştığımı hissediyorum/// İçimde beni alkışlayan binlerce ölü var/// Delirmek duyguların da ölümü demek/// En temiz ölüm delirmek/// Delirmek üzereyim/// Kolay olmadı bu noktaya gelmek/// Sahi söylemedim değil mi/// Ben güzel bir ölüm için neler vermezdim/// İntiharda ısrarcı olmadım/ intihar zayıfların işidir sevgilim/// İntihar edemeyecek kadar şuurlu ve güçlüyüm/// Delirmek içinse akıllı ve adil olmak yeterli/// Aptallar ve günahkârlar asla deliremezler///

Delirmenin nasıl bir erdem olduğundan herkes habersiz/// Hani demiştin ya //Tanığın tek akıllı insan benim/// Haklısın sevgilim/// Sen tek/ sen en akıllısın/// Kendini kimse için incitmedin mesela/// Beni sevdin mi/// Sanmam/// Bazılarının aşkı/ bir kumarbazın başında esip duran tekrar başlama tutkusuna benzer/// Kazansa da kaybetse de tek bildiği terki bilmediğidir/// Terk et burayı/ parmaklarımın arasında o kalın/ kısa ve çirkin boğazın nefessiz kalmadan evvel/// Seni asla beğenmediğin bu ellerimle öldürüp ardından akıl bozgunumu kutlayacağım/// Birinci sınıf deliler gibi tamamen soğukkanlı olmayı diliyorum///

Birinci sınıf bir deli///

Onlar saldırgan değillerdir sevgilim/// Tacizden çok uzak ve mutlu yüzlere sahip insanlardır/// Sadece onların yanında mutlu oldum ben/// Sen benimle aile olmayı denememiş olabilirsin/ benden adım adım uzaklaşma hikâyenin son cümlesindesin/// Günlerdir hiç konuşmadım biliyor musun/// Şimdi biraz tanıdın mı beni/// Tanımadın/// Kimse kimseyi sahiden tanıyamaz/// Ben bile yapabileceklerimden bu kadar korkarken senin beni tanıman asla mümkün değil///

Hepimiz öleceğiz ama hepimiz öldürmeyiz/// İrkilerek uyandığım geceleri bile özlüyorum şimdi/// Kabul etmediğim çok gerçeğim vardı ama şu an içinde olduğum en ağırı/// Sanırım masanın üzerindeki bıçağı kullandım/// Başımı gövdemden ayrılmış hissediyorum/ kollarımsa hiç yok///

Geçen gece yediğim son yemeği kusarken ayaklarımda uzun zamandan beri ilk kez kırık bir his gezindi/// Çatıdaki azgın kedilerin çıkardığı seslere benzer bir hırıltıyla doğrulmaya çalıştım/// Nafile/// Vücudumun bazı uzuvları benden ayrı bir organizma hâline dönüşüyor/// Sanırım beden ve can ayrımında istikrar sağlamaya baş-

ladım/// Devamlı ataklar ve krizler geçiriyorum/// Bana acıma ama benim gibi olmamayı öğren/ diye anlatacağım sana her şeyi hem de tüm çıplaklığıyla sevgilim/// Çıplaklık/// Kendimi çıplak görmekten iğrenirim/// Bu bana hep doğumumu hatırlatıyor///

İçinde bulunduğum şehri/ vaziyeti yahut kırk numaralı odayı/hücreyi anlatarak devam edeceğimi sanıyorsun/// Eksik/// Bir oda evet hepsi bu ama oda ile başlamayacak tasvirlerim/// Masa ile başlamalı her şey/// Kahverengi antika bir masa/// Evine ilk gelişimde mutfakta gördüğüm ve evlendiğimizde bana armağan ettiğin masa/// Uzandığım yerden hiç kıpırtısız izlediğim masa///

Bu masa kadar mutlu edemedim seni sevgilim/// Sapı/ yılan ağacından yapılmış bıçak keskinliğinde bir şikâyetim var/// Beni mutlu edemedin///

Geniş ve soğuk odada tek bir halı yok/// Perde de/// Oysa çok şık dokuma kilimler vardı yerde/// Üç tane olmalı/// Şimdi yok/// Duvarlarda boş çiviler/// Neden boş/// Bir zamanlar sahip oldukları vazifelere bigâneler/ tıpkı ben/// İflas ettim/ hepsini de alıp gittiler desem çaresizce inanmak zorundasın bana/// Senin kendine çirkin yalanlar söylediğini bilecek kadar tanıdım insanları/// Oysa hayallerim vardı her normal insan gibi/// Normal kalmak zordur/// Ben kazanamadım belki ama sen de kazanamadın/// Farkındasın değil mi yaşlanıyorsun ve kimsenin umurunda bile değilsin/// Üzül diye söylemedim ama üzülmen hoşuma giderdi sevgilim///

Kimse umurumda değil/// Benim bencil olduğumu düşündün hemen değil mi/// Ben bencilsem sen de önyargılısın ve inan önyargılı olmak/ bencil olmaktan kötüdür/// Beni bu hâle sokan nedenleri merak etmeni beklerdim/// Bak yağmur başladı/// Ceket ceplerime dek beni ıslatacak yağmurum dinmeden anlatacağım ve sözüm bittiğinde ellerimi ellerine teslim edeceğim///

Başarısız oluyorum tüm imgelerimde/ oysa imgelerin çıkış noktası ila varış hizasını çok önceden tasarlayarak konuşurdum/// Şimdi yatay kesit/genişlik ve dikey kesit/ yükseklik arasındaki farkı dahi fark edemeyecek hâldeyim/// Tek düşüncem derinlik/// Daha da derinlere inebilmek/// Aklımın ve azmimin en derinlerinde kaybolmak/// Delirmek ve öylece sadeleşmek/ günahsızlaşmak///

Her şey bir rüya ile başladı aslında/// Seni geniş bir sofra başında görmüştüm/// Üzerinde pazenden fistan/// Ah kadın olmak ne zor diyordun/// Dizlerinin üzerine dek kıvrılmış eteklerin/// Bacakların hep çirkindi de dert değil/ deyip gizlemiyordun bu sefer/// Sofra üzerinde kâğıtlar/// Saydın otuz dokuz/// Bana tek tek fırlatmaya başladın/// Bir/ iki/ üç/ dört/ beş/ altı/ yedi/ sekiz/ dokuz/ on/ on bir/ on iki/ on üç/ on dört/ on beş/ on altı/ on yedi/ on sekiz/ on dokuz/ yirmi/ yirmi bir/ yirmi iki/ yirmi üç/ yirmi dört/ yirmi beş/ yirmi altı/ yirmi yedi/ yirmi sekiz/ yirmi dokuz/ otuz/ otuz bir/ otuz iki/ otuz üç/ otuz dört/ otuz beş/ otuz altı/ otuz yedi/ otuz sekiz/ otuz dokuz///

Seksek oynarken parlak ve pürüzsüz taşın en güzel parçası bizim gibilere denk gelmezdi/// Kafamız yarılırdı oyun bitimi o taşlarla/// Vücudumda tam otuz dokuz kâğıt kesiği/// Ne dayanılmaz bir acı bu/// İhtişamlı bir kan akışı/// Ayaklarımın dibinde kavuşmuş kan gölü/// Her uyanışımda hep yoklardım vücudumu/// Otuz dokuz yaram tek tek sızlardı/// İşte o zaman bu sayının bir mesaj olduğunu düşünmeye durdum/// Buldum/// Huşu ile çalışma odamdaki hastalarımın analiz kasetlerini indirdim/// Dinledim/// Tek tek/// Her kasetin sonunda otuz dokuza biraz daha yaklaştım/// Bu matematik boynumun borcu/// Önce yedi yüze indi/// Sonra yüz elli/// Nihayet otuz dokuz kaset/// Otuz dokuz aynı zamanda hastanedeki odamın numarasıydı///

Otuz dokuz///